

Реферат
на магістерську роботу
**«Особливості розвитку комунікативної толерантності
у педагогічних працівників»**
магістранта спеціальності 053 Психологія
Третякова Володимира Івановича

Обсяг роботи – 74 с. **Кількість таблиць** – 1 табл. **Кількість рисунків** – 5 рис. **Список використаних джерел** – 86 найменувань, з них 6 – іноземною мовою.

Об'єкт дослідження – комунікативна толерантність як психологічний феномен.

Предмет дослідження – особливості розвитку комунікативної толерантності у педагогічних працівників.

Мета дослідження – визначити сутність поняття «комунікативна толерантність» та розкрити особливості розвитку комунікативної толерантності у педагогічних працівників.

Завдання дослідження: визначити сутність поняття «комунікація»; розкрити зміст та особливості педагогічної комунікації; визначити специфіку комунікативної толерантності у педагогічних працівників та виокремити систему чинників, які впливають на рівень її прояву; дослідити особливості прояву комунікативної толерантності у педагогічних працівників та чинники, які впливають на неї розвиток; розробити психологічні рекомендації для розвитку комунікативної толерантності у педагогічних працівників.

Методи дослідження: теоретичні (теоретичний аналіз та синтез, систематизація, порівняння і узагальнення даних наукових джерел); емпіричні методи (спостереження, тестування, стандартизовані методики); методи обробки та інтерпретації даних (метод описової статистики, кількісні та якісні із застосуванням методів математичної статистики); вивчення та систематизація методів, засобів та прийомів психологічного навчання.

Теоретична цінність результатів дослідження полягає у визначенні основних підходів до визначення поняття «комунікація»; розкритті зміст та особливості педагогічної комунікації; визначенні специфіки комунікативної толерантності у педагогічних працівників та чинників, які впливають на її прояву.

Практичне значення отриманих результатів полягає в тому, що розроблені рекомендації будуть сприяти розвитку комунікативної толерантності у педагогічних працівників. Апробований у дослідженні методичний інструментарій може стати основою моніторингу рівня прояву комунікативної толерантності у педагогічних працівників.

Висновки. Комунікація – це смисловий та індивідуально-змістовий аспект соціальної взаємодії; обмін інформацією у різноманітних процесах соціальної взаємодії. Толерантність – це особливий спосіб взаємин і міжособистісної взаємодії; толерантність як соціальна категорія розкривається через повагу і визнання рівності, відмову від домінування і насильства. Педагогічна толерантність є соціальною категорією і проявляється в установці на прийняття іншої людини, на відкрите і довірче спілкування. Вона може бути виражена через соціокультурний підхід і обов'язково пов'язана з процесом спілкування. Комунікативна толерантність – це особлива особистісна риса, яка відображає психологічну готовність людини до позитивної взаємодії з іншими людьми, які наділені іншими світоглядними установками та стилями поведінки, основними критеріями якої виступатимуть: терпимість, емпатія, інтелектуальна гнучкість, повага, самоконтроль. Основними підструктурами особистості, що обумовлюють комунікативну толерантність є: інтелектуальна, ціннісно-орієнтаційна, етична, естетична, емоційна, сенсорна. Комунікативна толерантність передбачає вирішення мирним шляхом суперечностей та конфліктів в освіті, створення соціально-педагогічних умов толерантної взаємодії, культури спілкування, оскільки толерантність є гарантією суспільної стабільності. Підібрано систему дієвих вправ, технік, ігор щодо розвитку комунікативної толерантності у педагогічних працівників.

Ключові слова та словосполучення: комунікація, толерантність, педагогічна толерантність, комунікативна толерантність.